

## Školní výlet do Strážnice a Uherského Ostrohu

Dne 30. listopadu 2016 se uskutečnil výlet do skanzenu ve Strážnici a podzemí zámku Uherského Ostrohu. Akce se zúčastnily děti MŠ Ořechov, žáci ZŠ Ořechov a děti MŠ Vážany.

Den plný dobrodružství začal po půl sedmé ráno, kdy se děti z mateřské školy scházely v budově školky. Byly nutné předodjezdové přípravy, které zahrnovaly také nabalení svačinek a řízků do batůžků. Za ty děkujeme paní kuchařce. Za veškeré ostatní přípravy a výpomoci patří velký dík i všem ostatním zaměstnancům MŠ. Těsně před 7. hodinou ranní jsme se společně vydali k budově obecního úřadu, kde byl domluven sraz s ostatními členy posádky. Krátce po 7. hodině pak vyjel autobus plný natěšených a nadšených cestujících. Děti moc dobře věděly, jak se mají chovat v autobuse, mohli jsme tedy s radostí vyrazit.

Naší první zastávkou byl skanzen ve Strážnici. Hlavním cílem bylo seznámení se s tradicí adventní doby a blížících se svátků. Konkrétněji s tím, jak tyto dny v dřívějších dobách lidé prožívali. V dobách, kdy se živilo z toho, co jim přineslo hospodářství, kdy si topili dřevem, svítili svíčkami, apod. Na programu bylo několik chaloupek. V každé z nich nám byl představen jiný obyčej. Čekala nás tam i spousta dalších zajímavostí, které nám putování mezi chaloupkami zpestřovaly. Začali jsme cestou do chaloupky první. Po cestě jsme potkali, pro děti velmi známé, 3 postavy – Mikuláše, čerta a anděla. Děti dostaly za úkol zazpívat písničku, nebo říct nějakou básničku. Naši ořechovští odvážlivci si vybrali báseň Čerte čerte rohatý, kterou předvedli na jedničku. S velkým podivením všech doprovodných osob bylo, že děti neprojevovaly naprosto žádný strach. Čerta se zkrátka vůbec nebály. Za odměnu dokonce dostaly sušená jablíčka, která jim velmi chutnala. A tedy vzhůru do první chaloupky. Ukázky zde byly velmi zajímavé. Čekaly nás tam dokonce dvě. A jelikož nás bylo dost, byli jsme rozděleni na dvě skupinky. V první světničce, jak se dříve místnostem říkalo, na nás čekaly čtyři babičky. A musím říci, že to bylo opravdu kouzelné. Babičky oblečené do dobových krojů, kuchyň provoněná dřevem. Tři babičky drhly peří, dvě z nich z něj vyráběly ozdoby, třetí v průběhu drhnutí povídala o tradici Vánoc. Povídala například o tom, že se dřív scházela na Štědrý den celá rodina u stolu, společně chodili na slavnostní mši, apod. Čtvrtá babička loupala fazolové lusky. Napodobovala tím chystání surovin na vaření. Babičky nám popřály hezké svátky, my jsme se poté vydali do druhé světničky. Tam jsme zhlédli výrobu vánočních oplatek. Viděli jsme tedy, jak se vánoční oplatky, které byly z lehkého palačinkového těsta, vyráběly a zkusili jsme je i ochutnat. V další chaloupce jsme mohli vidět vzhled dobového vánočního stromečku. Dětem bylo vysvětleno, jaké ozdoby se dříve používaly, z čeho se vyráběly. Že to nebyly ozdoby dnešního typu, ale ručně vyrobené předměty z přírodnin a všeho možného, co mívali lidé k dispozici (ořech zabalený do alobalu, perníčky, ozdoby vyrobené z cukrového těsta, ozdoby ze dřeva, jablíčka, apod.) Povídalo se také o tom, kolik dárků a jakého typu děti dostávaly. Že často dostávaly jednu až dvě hračky a opět nejčastěji ručně vyrobené – upletené ponožky, dřevěné hračky a jiné. Ve vedlejší chodbě jsme se mohli podívat, jaké cukroví se dříve peklo. Bývaly to často vanilkovým cukrem obalené medvědí tlapičky a taky perníky. Medvědí tlapičky jsme ochutnali, děti jenom mlaskaly. Další zastávkou byl domeček, kde byla nachystaná ukázka tradičních vánočních pokrmů a výstava hraček a betlémů. Po cestě do dalšího domečku jsme potkali koledníky. Byly to děti oblečené do místních krojů v čele s krojovaným trubačem. Zazpívali jsme si s nimi koledu a šli jsme dál. V domečku už na nás čekaly dvě ukázky. První ukázkou mělo připravené krojované děvče. Přibližovalo nám zvyky Štědrého večera. U dívek například házení botou, což značilo, zda se svobodná dívka do roka vdá či nevdá, dále například pouštění ořechových lodiček po vodě, které představovaly pospolitost rodiny

v dalším roce. Zda spolu další rok lidé zůstanou nebo zda je někdo opustí. Další ukázkou bylo krájení jablíčka a následné napětí, zda v jablíčku po rozkrojení vznikne hvězdička či nikoliv. Vznikne-li, bude po další rok v rodině štěstí. Jablko pak děti dostaly k ochutnání. Podívali jsme se také na tradici lití olova. V další chaloupce nás čekal hudební program. Naučili jsme se v ní koledu „Stojí vrba košatá“ za doprovodu flétny a violy. V poslední chaloupce pro nás byly připraveny dílničky. Děti si mohly ozdobit perník, který si poté snědly, pomocí vaty a lepidla vyrobit papírovou ovečku, vyřezat dřevěnou ozdobu na stromček apod. Poslední zastávkou byla restaurace, kde jsme si všichni sedli a dopřáli si zasloužený odpočinek. Měli jsme čas na svačinu a na posbírání další energie.

Naše kroky se poté ubíraly směrem k autobusu. Ten nás převezl ze Strážnice do Uherského Ostrohu, kde jsme měli naplánovanou návštěvu podzemí zámku. Z důvodů vysokého počtu jsme byli opět rozděleni na dvě skupinky. Návštěvu zahrnovalo zhlédnutí prostor s interaktivní výzdobou. Skleněné artefakty na stropě, nejrůznější osvětlené stropní malby, zajímavé hudební nástroje, apod. Děti nejvíce zaujal sběr skleněných kuliček v místnosti se skleněnými artefakty. Každý si vzal jednu kuličku, která mu má údajně přinést štěstí. Při hledání a sbírání děti připomínaly velice pilné mravenečky. Poté byly ohromeny viditelnými změnami díky ultrafialovému světlu. Svítícími reflexními prvky, svítivými zuby každého z nás, apod. Po zhlédnutí těchto prostor jsme se odebrali do informačního centra, kde jsme si dopřáli zasloužený odpočinek. Dojedli jsme poslední zbytky svačiny, všelijaké mlsy a vydali jsme se zpět do autobusu. Jako důkaz, že byl výlet opravdu náročný na zážitky a program, můžu doložit nepřekonatelnou únavu některých ratolestí. Spánek je hold potřeba a nejlepším uspávadlem je přece autobus. Jako pozitivní tečku na závěr použiji větu „Sláva nazdar výletu, nezmrzli jsme, už jsme tu!“.

Zpracovala Alžběta Janíková